

บทคัดย่อ

การศึกษาแนวทางพัฒนาการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ ศึกษาเฉพาะกรณีหน่วยงานภาคีในพื้นที่ของสำนักงานคุมประพฤติกรุงเทพมหานครและธนบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ ศึกษาทัศนะของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ และศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 226 ชุด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t-test และ F-test ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 50 ปีขึ้นไป การศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น โดยมีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 7 ปีขึ้นไป ผลการศึกษาภาพรวมระดับความรู้ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติอยู่ในระดับสูง แต่มีความรู้ด้านวัตถุประสงค์อยู่ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะประเด็นการทำงานบริการสังคมสามารถลดความบาดหมางระหว่างผู้กระทำผิดและผู้เสียหายได้

ภาพรวมทัศนะของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ พบว่าอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ด้านการพิจารณากิจกรรมการทำงานบริการสังคมและด้านการรายงานผลการการทำงานบริการสังคมอยู่ในระดับปานกลาง ภาพรวมทัศนะของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีต่อปัญหาและอุปสรรคการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีปัญหาและอุปสรรคในการขาดประชุมร่วมกันกับหน่วยงานภาคี ทำให้รูปแบบการทำงานบริการสังคมไม่ชัดเจน ผลการทดสอบความสัมพันธ์พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีความรู้ด้านกิจกรรมการทำงานบริการสังคมแตกต่างกัน ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความรู้ด้านกิจกรรมการทำงานบริการสังคมแตกต่างกัน ระยะเวลาในการปฏิบัติที่แตกต่างกันมีความรู้ด้านวัตถุประสงค์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่าอายุที่แตกต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีในด้านบุคลากรและด้านการติดต่อประสานงานแตกต่างกัน ระยะเวลาในการปฏิบัติที่แตกต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคในการติดต่อประสานงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะต่อการศึกษาครั้งนี้คือ ควรจัดให้มีการอบรมความรู้เกี่ยวกับวัตถุประสงค์และรูปแบบการทำงานบริการสังคมให้กับเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีอย่างต่อเนื่อง และเปิดโอกาสให้หน่วยงานภาคีและผู้ถูกคุมความประพฤติมีการประชุมเสนอแนวทางการทำงานร่วมกันอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างความเข้าใจในรูปแบบการทำงานบริการสังคมและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน